

Náš Beseda

WAHOO, NEB., 21. října 1918.

— Ctěná redakce! Považuji to za svoji povinnost, abych upozornil

etěné čtenáře tohoto listu, že na republikánském listu letos běží

za gubernéra kandidát, který za-

sluhuje hlas každého vlastenecké-

ho občana. Tímto mužem jest p.

S. R. McKelvie, vydavatel "Ne-

braska Farmer" v Lincolnu, Nebr.

V roce 1911 pisatel těchto řádků

měl tu čest sloužiti ve státním

sněmu s panem McKelviem a zde

měli jsme příležitost poznati to-

hoto výtečného muže. Na sněmu

tom jednalo se o mnohých důle-

žitých zákonech a pan McKelvie v

každém případě stál věrně po

právo a spravedlnost a při těch,

kteří si poetivě dobývají chleba v

potu tváří a prací rukou svých,

Pan McKelvie, jak již jsem na-

pisal, vydává pokročilý časopis ho-

spodářský, sám žil za svého mládí

na farmě a jeho starší otec do-

nod žije na farmě, tuším že v o-

kresu Clay. Takový muž, jenž

sám zažil trpkost farmářského ži-

vota, který sám zkoušel, jak těžce

v potu tváří musí farmář dobý-

vati tu skvču chleba, ten zajisté

má srdce zase jen pro ten lid, z

jehož řad sám pochází a v pídu

svého zvolení se zajisté přičiní,

aby práva a spravedlnosti se sta-

lo zado. Zvolte McKelvieho a

budete na něho hrdí! — S velkým

zájmem sleduji sbírky pro Čes.

Národ. Sdružení a Svaz Čes. Ka-

toleků a těší mě, jak v některé o-

sadě naši lidé konají svoji povin-

nost, ale zároveň mne rmoutí, jak

v některých osadách se nekoná

doceła nic. V našem okrsku se u-

tvoril výbor, sestávající z náste-

dujících pánů: Rev. Grye, Jos. Vlas-

ák, J. Sklenička, Rev. Pokorný,

Rev. Kučera a J. Havel. Do sa-

vadního činnosti tohoto výboru je

chvalitebná a obětavá práce toho-

to tělesa zasluhuje dík a uznání

každého upřímného vlastence. Má-

me v našem okrsku též některé o-

sady, jako příkladně Touhy a

Weston, kde snad dosud nesebrali

nie na tento vznesený účel, ale at

si tamní krajané nemyslí, že to

tak lačno odbyli, neboť až se tu

to válka ukončí, pak se bude ú-

čtovat z každým takovým také-

vlastencem, který by hubou Něm-

ce rozkouzal na kusy, ale jak se

jedná o peníze, tak se vytráří je-

ho pára. Při prodávání bondů se

děje též taková nesprávnost. Mno-

hý chudáš kupuje bondy o mžice,

kdežto mnohý zmožný občan se

nejméně musí. Mnozí ti vlastenci

mají nádherné automobily a jezdi

o překo. při tom se spálí sponat

drahého gasolinu a utratí mnoho

peněz, a později, když Strýček

Sam přijde prodávati bondy, aby

mohl vésti válku proti německým

arcivrahům, a aby mohl zásobo-

vati své chrabré vojny ve Fran-

ci, tu taková vlastenci jednoduše

nemají, zač bondy koupiti. Však

jak jsem již pravil, doba účtová-

ní se jistě dostaví a jeden každý

musí dokázat, co o této válece

vykoná a pak běda zrádcům! — S

velkým pozdravem na etěnou re-

dakci a etěné čtenáře—

Frank Doležal.

P.S.—Přál bych si, aby tento

dopis byl otištěn jak v deníku,

tak i v týdeníku "Pokroku Zá-

padu". Pan McKelvie musí zajis-

tě býti dobrý člověk, když "De-

moerat" o něm může psát tak vše-

lý článek!

J. J. Chalupník.

DORCHESTER, NEB., 23. října

1918. — Ctěná redakce! Poněvadž

řád čtu dopisy, tak taky musím s

několika řádky přispěti. Co se tý-

če zdejším úrody, ta valná nebyla:

ve zdejším okolí pšenice sypala

od 10. bushů as do 25. bushů; ovsy

také za mnoho nestály, kdežto

korna je na tom nejhůře, neb jí

některí farmáři ani nelámou, jež-

to ani za to nestojí — někde sype

od 5. bushů do 30. bushů. Ty ran-

nější kukurice jsou lepší. Měl

jsme zde již značné sucho, až teď

nam tu trochu náprávo, tak že se

ty pšenice pěkně zelenají. Mnoho

farmářů nechtělo sít po velké su-

cho, až nyní po prvím deštiku,

tak každý se do toho pustil s lep-

ší chutí, jelikož viděl, že to zeme-

no vzejde. Ale příliš mnoho té

vláhy ještě není, tak asi na 4 pa-

li jich ta nemoe několik navštívi-

la a někteří už se více nebudou

zde na tom světě soužit. — Zdra-

vím celou redakci a etěné čtenár-

ky a čtenáře. — S úctou,

Josef Toman.

VERDIGRE, NEB.

Dne 25. října, 1918.

Čtvrtá půlka svobody už je

a konce a Verdigre opět se ukáza-

lo na první míst. Bylo totiž na

Verdigre požadováno \$130,250.00,

ale upsalo se zde za \$185,850.00—

o \$55,600.00 více. Celý okres Knox

šel přes okraj \$100,000.00, tak že

Verdigre má podíl více jak na po-

lověčku.

Další jsou krajané, kteří přispě-

li na Česko-slovanskou armádu,

sběrka byla zabájena na den sv.

Válava: \$100.00 dal V. F. Miná-

řík. — Po \$50.00: Jos. Krupečka,

John Liska, Chas. Pavlík st. —

Po \$30.00: V. J. Fajp a Fr. Smo-

lek. — Po \$25.00: Chas. Kocina,

Anton Drobny. Chas. W. Donat,

Alb. Pavlík, L. A. Vonasek, Alb.

Pavelka, L. Mladý, John Sedivý,

Z. C. Vonasek, Jos. Dobřichovský,

J. P. Liska, Jos. Brož, Jim Dufek,

Václav Dobřichovský, John Do-

břichovský, M. H. Vonasek, Chas.

Driják, Jacob Smolek. — Po \$20:

Wm. Růžička, Jos. Kaláš, Jos. Ho-

lan z Niobrary, Fr. C. Malý, Fr.

Nováček, J. L. Vakoč, John Houz-

vička, Fr. Hájek. — Po \$15.00: L.

F. Skokan, J. E. Klupal, Aug. Ko-

trons, Emil Krejčík, E. J. Souček.

— Po \$10.00: Gus. Lindner, Jos.

Farnák, Mrs. Anna Bárta, F. R.

Souček, F. V. Tichý, Vác. Malý,

L. Kálal, Jos. Večera, J. K. Tom-

šik, Mrs. Jos. Večera st., Miss An-

na Jelen, Jos. Throner, Jos. F. Ti-

chý, K. A. Tichý, R. Uhlík, L. Ja-

novce. — Po \$5.00: E. Marshall

st., J. E. Minářík, Ed. Driják, Jo-

sef Cuhel, S. G. Krejčík, Niobrara

State Bank, R. H. Tichý, Ant. Ho-

leček, Jos. Liska, Fr. Horník, Vác.

Vakoč, Alb. Tichý, Tom. Trsek, T.

E. Tikalský, Jos. Martinek, Ed.

Mladý, John Vondráček, Frank

Kvech, Jos. Pařez, Jos. Janák, Fr.

Hájek st. — Po \$1.00: Evan Sou-

ba, M. Hrbek, Fr. Cuhel, J. Noel-

man. — Po 50c: Wm. Nováček,

Ant. Dobry ml., Ed. Vavák, G.

Frank, Alois Tikalský; 25 centů

E. Marshal. Do dneška už máme

vybráno \$5,400.00; z toho bylo za-

sláno \$5,000.00 do hlavní úřadov-

ny v Chicagu na Česko-slovanskou

armádu.

Ještě je hodně krajanů, kteří

nepřispěli na tento slavný účel,

protož bych vás žádal, abyste si

prispělí a až dostanete příležitost

a budete tady v městě, neopome-

ňte nechat příspěvky v kterémkoli

banku, anebo u mne tady v ná-

slovně. My jsme zde byli letos ob-

dařeni snad nejlepší úrodou ve

státu, každý tudíž by zase měl hle-

dět, aby od nás nejvíce taký vy-

šlo, neboť o dáme na Česko-slo-

vanskou armádu, jako kdybychom

darovali Strýčku Samovi, ježto

všechni za jeden účel bojujeme,

by ná vždy byl poražen německý

mlitarismus, který držel a drží

železnou ruku nad miliony lidí. Po-

možme jim, dokud je čas k takové

svobodě, jaké my se tady těšíme a

jistě pak přijde chvíle a nás bude

blážit vzpomínka, že i my, Češi,

tady v Americe jsme vykonali

svoji povinnost. — S přáním vám

všem všeho dobra.

J. J. Chalupník.

Čeští poslanci na vždy jdou z rakouského parlamentu

(Československá Tisková Kancelář.)

Washington, D. C., 25. října.

— Čeští poslanci opustili

Vienu. — Odešli z parlamen-

tu rakouského včera a nikdy

se již nevrátí, přerušivše na

vždy všechny pászky s vládou

rakouskou.

Verdigre se opět

vyznamenalo

Verdigre, Neb., 25. října. — Di-

striktr Verdigre překonal svoji

kvotu ve čtvrté půlce svobody

téměř o 45 procent. Kvota pro

tento distrikt byla \$130,250, by-

lo však upašano \$185,850, čili o

\$55,600 více. Vedle toho České

Národní Sdružení ve prospěch

československé armády ve Francii a

Rusku sebralo \$5,300.

Bezpodmínečné vzdání se Německa vyžaduje poslední nota našeho presidenta

Nemůže býti žádného příměří, leč na podmínkách, jež obnovení bojů učinily by naprostou nemožností.

Washington, D. C., 24. října. — President Wilson předložil německou žádost za příměří a mír spojeným a současně informoval Berlín, že nemůže býti žádného příměří, leč na podmínkách, které obnovení bojů Německem učinily by nemožností.

Presidentova odpověď na poslední německou notu byla odevzdána správě švýcarského vyslance, který ve středu večer k odeslání německé vládě. President vyhovojuje žádosti o předložení spojeným návrhů nového mírového německého lidu, čini tak však s výloženým naznačením, že vzdání se teutonských armád v polí bude cenou, požadovanou za zastavení výplaty, které se nyní Němcům dostávají.

Prohlášení presidenta Wilsona v odpovědi na německou mírovou notu zní:

Odbor Státu, 23. října, 1918. — "Páne: Mám tu čest potvrditi příjem vaší noty ze dne 22. října, předávající sdělení německé vlády ze dne 20. října, a uvědomiti Vás, že president nařídil mně odpověděti Vám tímto následovně: "Získav slavně a výslovně ujištění německé vlády, že bez výhrady přijímá mírové podmínky, stanovené v řeči jeho ke kongresu Spojených Států dne 8. ledna, roku 1918, jakož i principy urovnání, oznamené v jeho řečích následujících, zvláště pak v řeči dne 27. září, a že přeje si jednati o podmínkách jejich poznání a že jedná se o práni a záměr pocházející ne od těch, kteří až doposud diktovali německé zásady a vedli současnou válku v zájmu Německa, leč od ministrů, kteří mlví za většinu říšské rady a převážnou většinu německého národa, a ohrdžev taktičt výslovný slib současně německé vlády, že humanitní pravidla civilizovaného válčení budou setřena na souši i na moři, německými brannými silami, president Spojených Států má za to, že nemůže odepřiti práni, aby pojednal s vládami, s nimiž vlada Spojených Států je sdružena, o otázce příměří.

"Něméne považuje za svoji povinnost prohlásiti znovu, že považoval by se za oprávněna předložiti k uvážení jediné takové příměří, jež by ponechávalo Spojené Státy a mocnosti s nimi sdružené v takovém postavení, by vyantily si splnění jakéhokoliv uspořádání, na němž dohody bylo by dočleno, jakož aby učinilo obnovení bojů Německem nemožností. President předložil následovně svoji korespondenci se současnými německými autoritami vládám, s nimiž vlada Spojených Států je sdružena jako válku vedoucí země, spolu s návrhem, aby jsou-li tyto vlády nakloněny uzavření míru na podmínkách a principech naznačených, jejich vojenská rádeí a vojenská rádeí Spojených Států byli požádati o předložení vládám, sdruženým proti

Německu, nutných podmínek takového příměří, které plně chránily by zájmy interesovaných národů a pojistily sdruženým vládám neobmezenou moc k ochraně a vymáhání podmínek míru, ku kterým vlada německá přivoliila, s tím vyrozuměním, že považují takové příměří za možné s vojenského stanoviska. Budou-li pak takové podmínky příměří navrženy, jejich přijetí Německem poskytne věčný důkaz jeho zřetelného přijetí podmínek a principů mírových, z něhož veskeré jednání vyvěrá.

"President má za to, že nebylo by dostatečné upřímnosti v jeho prohlášení, kdyby neoznačil v nejprůběžnějších termínech příměří, proč zvláštěních záruk je třeba se dožadovati. Jakkoli významné a důležité zdají se býti ústavní změny, o kterých mlví německý zahraniční ministr ve své notě ze dne 20. října, přece nevysvětlá jasné, že principy vlády zodpovědné německému lidu byly plně vypracovány a že nějaké záruky existují anebo jsou v záměru, že změny v zásadách a praktikách, na nichž dočleno bylo nyní dohody částečné, budou plně uskutečněny. Ba co více, zdá se, že srdce přítomných nesnáží nebylo dostiženo. Je možné, že budoucí války budou přivedeny pod kontrolu německého lidu, leč takovou přítomná válka nebyla a se současnou válkou my jednáme. Je pátrno, že německý lid nemá žádných prostředků vynutiti si souhlasu vysokých vojenských autorit říše s lidovou vůlí, že moc pruského krále kontrolovati zásady říše je neporušena a že rozhodující iniciativa doposud zůstává v rukou těch, kteří až dosud byli pány Německa.

"Maje za to, že veskerý světový nář spočívá nyní na jasné mlhě a příměří jednání, president považuje za svou povinnost prohlásiti bez jakéhokoliv pokusu o zmírnění slov, jež mohla by zdáti se drsnými, že národové světa nevěří a nemohou důvěřovati slovu těch, kteří dosavadě byli pány německé zásady, a zdírazniti poznovu, že v uzavírání míru a v pokusech o napravení nekonečných škod a nespravedlností této války, Spojené Státy nemohou vyjednatví se žádnými jinými nežli skutečnými zástupci německého lidu, kterým bylo by zajištěno právé ústavní postavení jako skutečným vládeím Německa.

"Musí-li jednati s vojenskými pány a monarchistickými autokratty Německa nyní